

Paulus vor dem Statthalter Felix

¹Nach fünf Tagen ging der Hohepriester Hananias mit den Ältesten und mit dem Redner Tertullus hinab; die erschienen vor dem Statthalter gegen Paulus.²Nachdem er aber hergerufen wurde, fing Tertullus an ihn anzuklagen und sprach:³Dass wir in großem Frieden leben unter dir und dass viele Wohltaten diesem Volk widerfahren sind durch deine Fürsorge, edelster Felix, das erkennen wir allezeit und überall mit aller Dankbarkeit an.⁴Damit ich dich aber nicht zu lange aufhalte, bitte ich dich, du wollest uns kurz anhören, nach deiner Güte.⁵Wir haben erkannt, dass dieser Mann sehr schädlich ist, und dass er Aufruhr erregt unter allen Juden auf dem ganzen Erdkreis, und dass er ein Anführer der Sekte der Nazarener ist.⁶Er hat auch versucht, den Tempel zu entweihen; den haben wir dann ergriffen und wollten ihn nach unserem Gesetz richten.⁷Aber der Oberst Lysias kam und hat ihn mit großer Gewalt aus unseren Händen weggerissen⁸und ließ seine Kläger zu dir kommen. Wenn du ihn verhörst kannst du von ihm alles erfahren, weswegen wir ihn verklagen.⁹Und die Juden bekräftigten das und sprachen, es verhielte sich so.

¹⁰Paulus antwortete aber, als ihm der Statthalter winkte zu reden: Weil ich weiß, dass du in diesem Volk nun viele Jahre Richter bist, will ich mich unerschrocken verteidigen.¹¹Du kannst feststellen, dass es nicht mehr als zwölf Tage her sind, dass ich nach Jerusalem hinaufging, um anzubeten.¹²Sie haben mich weder im Tempel noch in den Synagogen noch in der Stadt angetroffen, wie ich mit

پولس در حضور فلیکس فرماندار

¹و بعد از پنج روز، حثانیای رئیس کَهَنه با مشایخ و خطیبی تَرْتُولس نام رسیدند و شکایت از پولس نزد والی آوردند.²و چون او را احضار فرمود، تَرْتُولس آغاز ادّعا نموده، گفت:³چون از وجود تو در آسایش کامل هستیم و احسانات عظیمه از تدابیر تو بدین قوم رسیده است، ای فلیکس گرامی، در هر جا و در هر وقت این را در کمال شکرگزاری می‌پذیریم.⁴و لیکن تا تو را زیادۀ مُصدِّع نشوم، مستدعی هستم که از راه نوازش مختصراً عرض ما را بشنوی.⁵زیرا که این شخص را مفسد و فتنه انگیز یافته‌ایم در میان همه یهودیان ساکن ربع مسکون و از پیشوایان بدعت تَصاری،⁶و چون او خواست معبد را ملوٲ سازد، او را گرفته، اراده داشتیم که به قانون شریعت خود بر او داوری نماییم،⁷ولی لیسایس مینباشی آمده، او را به زور بسیار از دستهای ما بیرون آورد،⁸و فرمود تا مدعیانش نزد تو حاضر شوند؛ و از او بعد از امتحان می‌توانی دانست حقیقت همهٔ این اموری که ما بر او ادّعا می‌کنیم.⁹و یهودیان نیز با او متفق شده گفتند: که چنین است.

¹⁰چون والی به پولس اشاره نمود که سخن بگوید، او جواب داد: از آن رو که می‌دانم سالهای بسیار است که تو حاکم این قوم می‌باشی، به خشنودی وافر حجت دربارهٔ خود می‌آورم.¹¹زیرا تو می‌توانی دانست که زیادۀ از دوازده روز نیست که من برای عبادت به اورشلیم رفتم،¹²و مرا نیافتند که در معبد یا کسی مباحثه کنم و نه در کنایس یا شهر که خلق را به شورش آورم.¹³و هم آنچه الآن بر من ادّعا می‌کنند، نمی‌توانند اثبات نمایند.¹⁴لیکن این را نزد تو اقرار می‌کنم که: به طریقتی که بدعت می‌گویند، خدای پدران را عبادت می‌کنم و به آنچه در تورات و انبیا مکتوب است معتقدم،¹⁵و به خدا امیدوارم چنانکه ایشان نیز قبول دارند که قیامت مردگان از عادلان و ظالمان نیز خواهد شد.¹⁶و خود را در این امر ریاضت می‌دهم تا پیوسته ضمیر خود را به سوی خدا و مردم بی‌غرض نگاه دارم.¹⁷و بعد از سالهای بسیار آمدم تا صدقات و هدایا برای قوم خود بیاورم.¹⁸و در این امور چند نفر از یهودیان آسیا مرا در معبد مطهر یافتند بدون

jemandem streite oder einen Aufruhr unterm Volk mache.¹³ Sie können dir auch nichts von alledem beweisen, dessen sie mich verklagen.¹⁴ Das aber bekenne ich dir, dass ich nach diesem Weg, den sie eine Sekte heißen, dem Gott meiner Väter so diene, dass ich allem glaube, was geschrieben steht im Gesetz und in den Propheten,¹⁵ und habe die Hoffnung zu Gott, die auch sie selbst haben, dass es nämlich eine Auferstehung der Toten geben wird, für die Gerechten und die Ungerechten.¹⁶ Darin aber übe ich mich, allezeit ein unverletztes Gewissen zu haben, gegenüber Gott und den Menschen.¹⁷ Aber nach vielen Jahren bin ich gekommen, um meinem Volk Almosen zu bringen, und zu opfern.¹⁸ Als ich mich aber im Tempel heiligte, ohne Auflauf und Getümmel, fanden mich dabei einige Juden aus Asien,¹⁹ die hier vor dir sein sollten und mich verklagen, wenn sie etwas gegen mich hätten.²⁰ Oder lass diese hier selbst sagen, was für ein Unrecht sie an mir gefunden haben, als ich vor dem Rat stand,²¹ es sei denn dies eine Wort, das ich ausrief als ich unter ihnen stand: Wegen der Auferstehung der Toten werde ich von euch heute angeklagt.

²² Als aber Felix dies hörte, zog er die Angelegenheit hin; denn er wusste wohl um diesen Weg und sprach: Wenn der Oberst Lysias herabkommt, so will ich eure Sache entscheiden.²³ Er befahl aber dem Hauptmann, Paulus unter Bewachung zu behalten und ihm Erleichterung zu gewähren, damit niemand von den Seinen verwehrt wird, ihm zu dienen oder zu ihm zu kommen.

هنگامه یا شورشی.¹⁹ و ایشان می‌بایست نیز در اینجا نزد تو حاضر شوند تا اگر حرفی بر من دارند ادّعا کنند.²⁰ یا اینان خود بگویند اگر گناهی از من یافتند وقتی که در حضور اهل شورا ایستاده بودم،²¹ مگر آن یک سخن که در میان ایشان ایستاده، بدان ندا کردم که دربارهٔ: قیامت مردگان از من امروز پیش شما بازپرس می‌شود.

²² آنگاه فلیکس چون از طریقت نیکوتر آگاهی داشت، امر ایشان را تأخیر انداخته، گفت: چون لیسایس مینباشی آید، حقیقت امر شما را دریافت خواهم کرد.²³ پس یوزباشی را فرمان داد تا پولس را نگاه دارد و او را آزادی دهد و احدی از خویشانش را از خدمت و ملاقات او منع نکند.

²⁴ و بعد از روزی چند فلیکس با زوجهٔ خود دژسیلا که زنی یهودی بود، آمده پولس را طلبیده، سخن او را دربارهٔ ایمان مسیح شنید.²⁵ و چون او دربارهٔ عدالت و پرهیزکاری و داوری آینده خطاب می‌کرد، فلیکس ترسان گشته، جواب داد که الحال برو چون فرصت کنیم تو را باز خواهم خواند.²⁶ و نیز امید می‌داشت که پولس او را نقدی بدهد تا او را آزاد سازد و از این جهت مکرراً وی را خواسته، با او گفتگو می‌کرد.²⁷ اما بعد از انقضای دو سال، پُورکیؤس قستوس، خلیفه ولایت فلیکسی شد و فلیکس چون خواست بر یهود متّ نهاد، پولس را در زندان گذاشت.

²⁴Nach einigen Tagen aber kam Felix mit seiner Frau Drusilla, die eine Jüdin war, und ließ Paulus kommen und hörte ihn über den Glauben an Christus Jesus.²⁵ Als aber Paulus von der Gerechtigkeit und Enthaltbarkeit und dem Zukünftigen Gericht redete, erschrak Felix und antwortete: Für diesmal geh! Zu gelegener Zeit will ich dich wieder rufen lassen.²⁶ Er hoffte aber nebenbei, dass ihm von Paulus Geld gegeben werde, um ihn frei zu lassen; darum ließ er ihn auch oft kommen und besprach sich mit ihm.²⁷ Als aber zwei Jahre um waren, kam Porcius Festus als Nachfolger des Felix. Felix aber wollte den Juden eine Gunst erweisen und ließ Paulus gefangen zurück.